

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **L. P.**, zastoupen Mgr. Radkem Chocholou, advokátem se sídlem Nad Rokoskou 10, Praha 8, adresa pro doručování: Ostružnická 6, Olomouc, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2009, čj. KUOK 61060/2009, sp. zn. KÚOK/49830/2009/ODSH-SD/7228, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 10. 2009, čj. 58 Ca 37/2009 - 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce obdržel oznámení Městského úřadu Šternberk (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 12. 1. 2009, čj. MEST 818/2009/ODSH/kro, o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Žalobce podal proti provedení záznamu bodů v registru řidičů námitky, které však správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 10. 3. 2009, čj. MEST 6526/2009/ODSH 121/2009/kro, zamítl. V průběhu správního řízení o námitkách byla

správnímu orgánu doručena plná moc udělená žalobcem Mgr. Radku Chocholovi, advokátovi se sídlem Nad Rokoskou 10, Praha 8. Žádná jiná adresa nebyla na plné moci uvedena a ani v průběhu správního řízení zástupce žalobce nepožádal o doručování na jinou adresu. Správní orgán I. stupně proto nechal doručit rozhodnutí o zamítnutí námitek zástupci žalobce prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu Nad Rokoskou 10, Praha 8. Žalobce podal dne 20. 4. 2009 k poštovní přepravě blanketní odvolání proti tomuto rozhodnutí. Žalovaný zamítl odvolání v záhlaví označeným rozhodnutím jako opožděné, neboť lhůta pro odvolání začala běžet ode dne 22. 3. 2009 a uplynula dne 6. 4. 2009.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u krajského soudu. Ten ji výše uvedeným rozsudkem zamítl. V odůvodnění rozsudku uvedl, že správní orgán I. stupně zaslal rozhodnutí v souladu s procesními normami na adresu sídla advokátní kanceláře, neboť z obsahu spisu se nepodává, že by měl poznatky o jiné adrese zástupce žalobce. Případné pochybení, ke kterému došlo při doručování, je proto přičitatelné doručovacímu poštovnímu orgánu, nikoliv správnímu orgánu I. stupně. Doručení správního rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu nastává marným uplynutím desetidenní lhůty, pozdější faktické převzetí nemá na právní účinky doručení žádný vliv. Zástupce žalobce nesdělil správnímu orgánu I. stupně, na jakou adresu mu má být doručováno a teprve po vyzvednutí písemnosti doručené fikcí tvrdí, že v době doručování bylo jeho sídlo odlišné. Taková námitka nemůže účinky doručení zvrátit (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2008, čj. 5 As 44/2007 - 93). Daná situace mohla být napravena žádostí o prominutí zmeškání úkonu, žalobce však takovou žádost neuplatnil. Dle krajského soudu žalovaný rozhodl v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu a odvolání zamítl jako opožděné.

II.

Argumenty obsažené v kasační stížnosti

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu včasnou kasační stížnost z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. V doplnění kasační stížnosti žalobce uvedl, že krajský soud nebral v úvahu žalobcem zdůrazňovanou skutečnost, že prvostupňové rozhodnutí bylo zástupci žalobce řádně doručeno dne 8. 4. 2009. Krajský soud tak nebere v potaz zásadu ochrany dobré víry v to, že pokud je stěžovateli doručeno správním orgánem nějaké rozhodnutí, pak má právo uplatnit proti němu opravné prostředky, a to i s ohledem na příslušné poučení obsažené v závěru rozhodnutí. Dle stěžovatele nelze k jeho tíži přičítat, že správní orgán pochybil a doručoval jedno a totéž rozhodnutí dvakrát bez toho, aby posečkal na proběhnutí příslušných lhůt již u prvního doručování rozhodnutí. Správní orgán je dle § 4 odst. 4 správního řádu povinen umožnit dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.

[4] Žalovaný se ke kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

III.

Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Z obsahu správního spisu vyplývá, že správnímu orgánu I. stupně byla v průběhu řízení o námitkách předložena plná moc udělená stěžovatelem advokátovi Mgr. Chocholovi, na níž byla uvedena pouze jedna adresa, a to sídlo advokáta na adrese Nad Rokoskou 10, Praha 8. Zástupce stěžovatele nepožádal v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně o doručování zásilek na jinou adresu (tzv. adresu pro doručování dle § 19 odst. 3 správního řádu) a ani z jiných listin nemohl tento správní orgán seznat, že zástupce stěžovatele žádá o doručování písemností na jinou adresu než do svého sídla. Správní orgán I. stupně tudíž postupoval v souladu s § 34 odst. 2 a § 20 odst. 1 správního řádu a doručoval rozhodnutí o zamítnutí námitek pouze zástupci stěžovatele do místa jeho podnikání (tj. sídla advokáta).

[7] Zástupce stěžovatele v řízení před krajským soudem doložil potvrzení o úhradě poplatku za změnu místa dodání (dosílka) vystavené Českou poštou, s. p. a žádost o změnu místa dodání opatřenou razítkem poštovní úřadovny a podpisem odpovědného pracovníka. Touto žádostí požádal zástupce stěžovatele Českou poštu, s. p. o dosílání zásilek z adresy Nad Rokoskou 10, Praha 8, na adresu Ostružnická 6, Olomouc, a to v období od 15. 12. 2008 do 15. 6. 2009. Z doručenký založené ve správním spise vyplývá, že poštovní doručovatel (pošta Praha 82) zanechal dne 12. 3. 2009 adresátovi (tj. zástupci stěžovatele) na adrese Nad Rokoskou 10, Praha 8, výzvu k vyzvednutí zásilky a poučení o následcích nevyzvednutí zásilky. Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 12. 3. 2009. Dne 24. 3. 2009 byla tato zásilka doslána provozovatelem poštovních služeb na adresu Ostružnická 6, Olomouc. Dne 8. 4. 2009 si zástupce stěžovatele zásilku vyzvedl na poště Olomouc 1. Stěžovatel nemá pravdu, že správní orgán I. stupně zasílal rozhodnutí jeho zástupci dvakrát „bez toho, aby posečkal na proběhnutí příslušných lhůt již u prvního doručování rozhodnutí“. Jak vyplývá ze shora uvedeného, správní orgán I. stupně zaslal své rozhodnutí zástupci stěžovatele pouze jedinkrát, provozovatel poštovních služeb se pokoušel o doručení této zásilky postupně na dvou místech (adresách). To ostatně muselo být zástupci stěžovatele zřejmé ze záznamů na obálce.

[8] Zbývá tedy posoudit, jaký vliv na stanovení okamžiku doručení zásilky měl postup České pošty, s. p. Dle § 19 odst. 2 správního řádu lze písemnost doručit prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Správní orgán musí zvolit takovou službu, aby z uzavřené poštovní smlouvy vyplývala povinnost dodat poštovní zásilku způsobem, který je v souladu s požadavky tohoto zákona na doručení písemností. Poštovní smlouva je dle zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), dvoustrannou smlouvou mezi odesílatelem a osobou poskytující poštovní služby. Osoba poskytující poštovní služby se zavazuje dodat poštovní zásilku v ní určeným způsobem příjemci a odesílatel se zavazuje uhradit osobě poskytující poštovní služby dohodnutou cenu (§ 5 odst. 1). Příjemce poštovní zásilky není smluvní stranou poštovní smlouvy.

[9] Konkrétní obsah poštovní smlouvy, a tedy i podmínky pro dodání poštovních zásilek, je stanoven v poštovních podmínkách České pošty, s. p. (sdělení č. 20/2005 Českého telekomunikačního úřadu o vyslovení souhlasu s poštovními podmínkami uveřejněno v Poštovním věstníku č. 5/2005). Dle čl. 27 odst. 1 poštovních

podmínek může Česká pošta, s. p. dodat poštovní zásilku v jiném místě než uvedeném v poštovní adrese, jestliže se o novém místě pobytu nebo o novém sídle adresáta dozvěděla od adresáta nebo jiným hodnověrným způsobem. Takto však nelze postupovat, jestliže odesílatel uvedl na poštovní zásilku poznámku „Nedosílat“ (odst. 2).

[10] Česká pošta, s. p. přikročí k dodání poštovní zásilky do jiného místa, než je uvedeno v poštovní adrese, zejména tehdy, jestliže si adresát zřídil službu zvanou dosílka. Tato služba je placená, nezakládá však v žádném případě právní vztah mezi Českou poštou, s. p. a odesílatelem zásilky. Na tomto místě je třeba zdůraznit, že dle poštovní smlouvy, která se řídí poštovními podmínkami a zákonem o poštovních službách, je Česká pošta, s. p. povinna doručit poštovní zásilku na adresu uvedenou na zásilce. Čl. 27 odst. 1 poštovních podmínek pouze stanoví, že Česká pošta, s. p. splní svůj závazek i tehdy, pokud doručí zásilku v jiném místě, než je adresa uvedená na zásilce.

[11] Zástupce stěžovatele coby profesionál v oboru práva nemohl být v dobré víře, že mu Česká pošta, s. p. bude veškeré zásilky doručovat na adresu Ostružnická 6, Olomouc. Stačilo by totiž, aby odesílatel napsal na obálku poznámku „Nedosílat“, a pošta by nebyla oprávněna zásilku doručit na adresu uvedenou v žádosti o dosílku, ale toliko na adresu uvedenou na zásilce. Pokud by správní orgán I. stupně učinil tuto poznámku na obálku, zcela nepochybně by nepostupoval v rozporu se zákonem a jednalo by se o řádné doručování. Jestliže si zástupce stěžovatele přál, aby mu byly písemnosti zasílány na adresu Ostružnická 6, Olomouc, měl správnímu orgánu I. stupně sdělit adresu pro doručování a požádat o doručování na ni. Doručování písemností na adresu pro doručování je prioritním způsobem doručování (§ 19 odst. 3 ve spojení s § 20 odst. 1 správního řádu, ve znění účinném do 30. 6. 2009), i když sám správní řád stanoví poměrně striktní podmínky, za nichž lze žádosti účastníka (resp. jeho zástupce) vyhovět.

[12] Poštovní zásilka obsahující rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla proto správně adresována správním orgánem I. stupně do místa podnikání zástupce stěžovatele. Při pokusu o doručení nebyl adresát v tomto místě zastižen, a proto mu poštovní doručovatel zanechal výzvu k vyzvednutí zásilky a poučení o právních následcích nevyzvednutí si zásilky. Zásilka byla téhož dne (tj. 12. 3. 2009) uložena na poštovní úřadovně a připravena k vyzvednutí. Jelikož si zástupce stěžovatele zásilku nevyzvedl ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se zásilka posledním dnem této lhůty za doručitou (§ 24 odst. 1 správního řádu). Desátý den od uložení zásilky připadl na neděli 22. 3. 2009, fikce doručení proto nastala až první následující pracovní den, tj. 23. 3. 2009 [srov. nález sp. zn. II. ÚS 157/03 ze dne 21. 4. 2004 (N 57/33 SbNU 81); dále též Vedral, J. *Správní řád. Komentář*. BOVA POLYGON, Praha, 2006, s. 191 – 192]. Ke shodným závěrům dospěl ve vztahu k doručování dle občanského soudního řádu Ústavní soud v nálezu sp. zn. III. ÚS 703/06 ze dne 22. 11. 2007 (N 205/47 SbNU 641).

[13] Jak uvedl již krajský soud ve svém rozsudku, pokud si zástupce stěžovatele nemohl zásilku pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu bez svého zavinění ve stanovené lhůtě vyzvednout, mohl požádat o prominutí zmeškání úkonu (§ 24 odst. 2 ve spojení s § 41 správního řádu; shodně Vedral, J. *Správní řád. Komentář*. BOVA POLYGON, Praha, 2006, s. 296), což ovšem neučinil. V této souvislosti je však třeba opětovně zdůraznit, že zástupce stěžovatele je advokátem a rozhodnutí správního orgánu I.

stupně bylo doručováno do jeho sídla. Povinností advokáta je, aby zajistil přebírání pošty ve svém sídle, pokud nepožádal soudy a správní orgány o zasílání písemností na adresu pro doručení, neboť je to nezbytné pro ochranu a prosazování práv a zájmů klienta (§ 16 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii). Advokát je povinen vykonávat advokacii především ve svém sídle (čl. 16 usnesení č. 1/1997 představenstva České advokátní komory, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky).

[14] Zřízením služby označované dosílka u České pošty, s. p. nelze proto dosáhnout shodné právní pozice, pokud jde o doručování dle správního řádu, jako podáním žádosti o doručování na adresu pro doručování. Jestliže byl zástupce stěžovatele přesvědčen o opaku, jednal coby profesionál v oboru práva značně lehkomyšlně a musí nést nepříznivé důsledky svého počínání, a tedy i odpovědnost vůči svému mandantovi.

[15] Lze tedy shrnout, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo stěžovateli řádně doručeno prostřednictvím jeho zástupce dne 23. 3. 2009. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání (§ 83 odst. 1 správního řádu) uplynula dne 7. 4. 2009. Právě v této lhůtě mohl stěžovatel (resp. jeho zástupce) podat opravný prostředek v souladu s poučením uvedeným v závěru rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Stěžovatel však podal odvolání k poštovní přepravě až dne 20. 4. 2009. Žalovaný proto postupoval v souladu se zákonem, když odvolání zamítl jako opožděné dle § 92 odst. 1 správního řádu.

IV.

Závěr a náklady řízení

[16] Ze všech shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je nedůvodná, a proto ji dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[17] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl v tomto řízení úspěch, nemá na jejich náhradu právo. Žalovanému nevznikly v řízení o kasační stížnosti žádné náklady, a proto mu Nejvyšší správní soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. června 2010

JUDr. Josef
Baxa
předseda
senátu